

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI U ASIZU

Nedjelja, 17. lipnja 2007

Papa uputio snaan poziv da prestanu svi oruani sukobi

Draga braćo i sestre!

Prije osam stoljeća, teško bi grad Asiz mogao zamisliti ulogu što mu ju je Providnost namijenila, ulogu koja ga danas čini tako poznatim gradom u svijetu, pravim "mjestom duše". Takvo značenje dao mu je događaj koji se zbio ovdje i koji mu je dao neizbrisivi pečat. Mislim time na obraćenje mladoga Franje, koji se nakon dvadeset i pet godina osrednjega i sanjarskoga ivota, posvećena potrazi za svjetovnim radostima i uspjesima, otvorio milosti, uronio u sebe sama i postupno u Kristu prepoznao ideal svoga ivota. Moje današnje hodočašće u Asiz eli podsjetiti na taj događaj kako bismo ponovno proivjeli njegovo značenje i dosege.

S osobitim sam se osjećajima zaustavio u crkvi sv. Damjana, u kojoj je Franjo s raspela čuo programatsku riječ: "Idi, Franjo, i obnovi moju kuću" (2 Čel I,6,10: FF 593). Bilo je to poslanje koje je započelo punim obraćenjem njegova srca, koje je postalo evanđeoskim kvascem obilno umiješanim u Crkvu i u društvo. U Rivotortu vidio sam mjesto uz koje se, prema tradiciji, veu oni gubavci kojima se Svetac približio svojim milosrđem, počinjući tako svoj put obraćenika. Vidio sam ondje i svetište u kojem je prikazano siromašno obitavalište Franje i njegove prve braće. Bio sam i u bazilici sv. Klare, "biljčice" sv. Franje, a danas poslijepodne, nakon posjeta asiškoj katedrali, zaustavit ću se u Porcijunkuli, iz koje je Franjo, u sjeni Marijinoj, vodio korake svoga bratstva koje se širilo, i gdje je predao svoj posljednji dah. Ondje ću se susresti s mladima, kako bi mladi Franjo, obraćen Kristu, progovorio njihovom srcu.

U ovom trenutku, iz bazilike svetoga Franje gdje počivaju njegovi posmrtni ostaci, elim ponajprije prihvatiti i ponoviti njegove naglaske u hvali Bogu: "Svevišnji, Svemogući, dobri Gospodine, tvoja je hvala i slava i čast i blagoslov svaki" (Hvalospjev brata Sunca 1: FF 163). Franjo Asiški veliki je

učitelj naše vjere i naše hvale. Zaljubljujući se u Isusa Krista on je susreo lik Boga - Ljubavi, postao njegovim pjevačem, poput istinskoga "Bojega trubadura". U svjetlu evanđeoskih Blaenstava razumije se krotkost kojom je znao ivjeti svoje odnose s drugima, predstavljajući se svima u poniznosti i postajući svjedokom i djelatnikom mira.

Iz ovoga grada mira elim uputiti pozdrav predstavnicima drugih kršćanskih konfesija i ostalih religija koji su 1986. godine prihvatili poziv moga časnoga prethodnika da ovdje, u zavičaju sv. Franje, proive Svjetski dan molitve za mir. Smatram svojom dunošću uputiti odavde snaan i gorljivi poziv da prestanu svi oruani sukobi koji krvlju oblijevaju zemlju, da zašuti oruje i posvuda mrnja prepusti mjesto ljubavi, uvreda praštanju i nesloga jedinstvu! Osjećamo ovdje duhovno prisutne sve one koji plaču, trpe i umiru zbog rata i njegovih tragičnih posljedica, u bilo kojem dijelu svijeta. Naše se misli osobito upravljaju prema Svetoj zemlji, koju je sv. Franjo toliko ljubio, prema Iraku, Libanonu i cijelom Bliskom istoku. Stanovništvu tih zemalja već su predugo dobro poznate strahote sukoba, terorizma, slijepog nasilja, a poznata im je i iluzija da sila moe riješiti sukobe, odbijanje uvaavanja argumenata drugoga i poštovanja pravednosti. Samo odgovoran i iskren dijalog, velikodušno podran od strane međunarodne zajednice, moći će okončati toliku patnju te ponovno dati ivot i dostojanstvo osobama, ustanovama i narodima.

Neka nam sveti Franjo, čovjek mira, izmoli od Gospodina da se umnoe oni koji prihvaćaju postati "oruđa mira", putem tisuća malenih čina svakodnevnoga ivota; da oni koji imaju odgovorne slube budu pokrenuti strastvenom ljubavlju prema miru i neobuzdanom voljom da ga dostignu, birajući za to prikladna sredstva. Neka nam Sveta Djevica, koju je Siromašak ljubio iskrena srca te joj osobito nadahnuto pjevao, pomogne da otkrijemo tajnu mira i čudo ljubavi koje se ostvarilo u njezinoj utrobi utjelovljenjem Sina Bojega.